

7den SEPTEMBER.

SURINAAMSCHE COURANT.

*****

PARAMARIBO, den 3 September 1835.

Heden zijn in Oudertrouw opgenomen:

DAVID DE BARRIOS *jongman,*

JAËL BUENO RIBAS *jonge dochter.*

Beiden van de *Portugeesche Israëlitische Gemeente*, geboren en woonachtig alhier.

In kennisse van mij.

**De Ambtenaar van den Burgerlijken
Stand.**

A. P. TIRION.

EDERLANDEN.

AMSTERDAM, den 4. Juli.

Het heeft Zijne Majesteit behaagd, den
Hoere Luitenant-Generaal J. van den Bosch,
Minister van Koloniën, te verheffen tot
den Adelstand, met den titel van Baron.

In een Duitsch dagblad wordt als zeer
 stellig gemeld, dat er tusschen de Ver-
 eenigde Staten van Noord-Amerika, en de
 Deutsche Staten, welke de groote toyer-
 eeniging uitmaken, onderhandelingen staan
 geopend te worden, ten einde een handel-
 verdrag tot stand te brengen. Die onder-
 handelingen zouden te Berlijn gevoerd
 worden, tusschen de heer *W. A. A. A.*
 Amerikaansch zaakgelastigde in Den-
 marken, zich in den aanstaanden herfst
 zou begeeven, als door zijne regering belast
 en haar in deze zaak te vertegenwoor-
 digen.

Volgens bericht uit Cassel zal aldaar binnen kort op het kerkhof, waar het stoffelijk overschot van *Johannes von Müller* rust, door de zorg van Z. M. Koning van Pruisen, een dien grooten geschiedschrijver waardig gedenkteken opgericht worden.

Volgens berigten uit Rusland zijn al de uit de Westelijke en Zuidelijke gouvenementen naar Polen leidende wegen met afdeelingen troepen bedekt, welke zich naar Kalisch begeven, alwaar reeds verscheidene korpsen aangekomen zijn. De kosten, welke deze vereeniging van troepen op dat punt veroorzaakt, moeten ontzettend zijn, daar de contracten voor de levering van de meeste behoeften, uit hoofde den minder gunstigen oogst des vorigen jaars, tot zeer hooge prijzen hebben moeten gesloten worden. Ook wordt onder anderen beweerd dat op bevel des Keizers, op eene uitgestrektheid van verscheiden mijlen in den omtrek van Kalisch de geheele te veld staande oogst is opgekocht: ten einde de troepen in de manoeuvres door niets belemmerd zouden worden.

FRANKFORT, den 2 Julij.

Volgens bericht uit Weenen van den 24 Junij, heeft Z. M. de Keizer bevolen dat de, bij gelegenheid der plechtige hulding vroeger gebruikelijke openbare uitdeelingen van vleesch en wijn, ter voorkoming van wanorde, niet zullen

plaats hebben; zullende in stede daarvan aan alle bedeelde armen eene toelage in geld worden uitgereikt.

De zucht tot het aanleggen van ijzeren spoorwegen neemt in Duitschland meer en meer toe. Nog heeft men aldaar nergens bij eigen ondervinding het nut dier mid- delen van gemeenschap leeren kennen, en toch hoort men, behalve de wegen van Keulen naar de grenzen van België, en van Dresden naar Leipzig, reeds van een groot aantal nieuwe ondernemingen van dien aard spreken. Zoo wil men eenen spoorweg van Düsseldorf naar Elberfeld aanleggen; door een anderen Minden en de Wezer met Keulen verbinden; de vorst van Thurn en Taxis heeft volgens berigt uit Frankfurt, het plan gevormd om tus- schen die stad en Mainz eenen spoorweg daer te stellen; en hoe die ontwerpen zich niet al uitstrekken, is gebleken bij de eerste vergadering der deelhebbers in de spoorweg-maatschappij van Dresden en Leipzig, den 5ten dier in laatsgenoemde stad gehouden. Bij die gelegenheid heeft de Noord-Amerikaansche consul List, die zich veel moeite geeft, om de lust tot het aanleggen van spoorwegen in Duitschland op te wekken, een voordragt gehouden waarin hij, na aan Saksen groeten lof te hebben toegevaard van het eerst een vereeniging tot aanleg einde tot stand te hebben gebracht, het volgende heeft: «Reeds wonden steden als Berlijn en Magdeburg, Hamburg en Bremen, Lübeck en Stettin, Brunswijk en Hanóver, Frank- furt en Breslau, Nürnberg en Augsburg het oog op ons met den wensch dat wij haar de hand mogen reiken. Er zullen na het daarstellen van den weg tusschen Dresden en Leipzig, geen drie jaren verloopjen, of onze handelsstad zal met de Noord- en Oostzee, de geborgen van Thier- en Zwitserland, den Rijn en de Oder in even nauwe betrekking staan als thans met de Elbe en Saale. Door verschillende uitnoodigingen daartoe aangemoedigd, heb ik op eenige hoofpunten van Duitschland stappen gedaan, welke, zoo ik hoop, zullen leiden tot daarstelling der hoof- takken van een algemeen Duitsch stelsel van ijzeren spoorwegen, namelijk:

» 1°. van Bazel over Mannheim, Frankfurt, Leipzig, Magdeburg en Berlijn naar Hamburg;

» 2°. Van Frankfurt over Kassel, Hannover en Brunswijk naar Bremen en Hamburg, en

3° van Berlijn over Magdeburg,
Brunswijk, Hannover en Minden naar
Keulen.....”

Volgens een bericht uit Berlijn van den 5 dezer zouden een aantal der aanzienlijkste kooplieden, bankiers en kapitalisten die stad zich met de voorstellen van den Heer List tot daarstelling van de even-gemelde spoorwegen vereenigd, en ide goedkeuring van den Koning daarop ge-vraagd hebben, bij eene memorie, waarin zij zich bereid verklaard hadden, om de daartoe noodige gelden bijeen te brengen.

brengen, om eene proef te nemen of het mogelijk zou wezen, de massa wederspanningen, door hen aldus van elkander te scheiden en afzonderlijk te behandelen tot onderwerping te brengen; maar voor zoo verre deze twee betreft, is de proef mislukt, zij blijven halstarrig weigeren zich tot eenig debat te verleenē, ten zij al hunne medebeschuldigten gelijktijdig voorkomen, en ieder hunner bijgestaan worde door den verdediger, dien hij zich gekozen heeft. Hierop is gevolgd een geheim comité, waarin het hof lang en breed heraadslaagd heeft over de partij, die het behoorde te kiezen, maar bijna ieder lid heeft een stelsel van regten op zijne eigen en bijzondere wijze willen vormen en doordrijven, de verwarring is in top gestegen en er is niets beslist geworden. Zie hier hoe het verslag dezer betwisting en onder anderen door den *Constitutionnel* wordt medegedeeld.

Na het eindigen van de welgevende zitting heeft de kamer of het hof der pairs, wij weten niet welke benaming wij bezigen moeten, zich in geheim comité verzameld. Er heerscht zuik eene besluiteloosheid in de edele vergadering; de toekomst van het rechtsgeding is voor allen zoo duister, dat men al gedurig de behoefte gevoelt om eene lijn van handelwijze te bepalen, en de gevoelen tot een te brengen. Hierin is eene vergadering met geestelijken deuren, eene beraadslaging in den boezem van het gezin onmisbaar, en ziedaar eene der zanderlingste noodwendigheden van dit proces, bestemd om in de judiciale fastra eene geheel afzonderlijke klasse uit te maken.

De Heer *Wald*, wiens oervolte twijfelingen bekend zijn, heeft de vergadering gesnoept, de handelwijze te bepalen, die men met de wederspannigen volgen zou. Het bij de laatste audientie gedwongen verschijnen van den beschuldigde *Girard* en dat van nog een wederspannigen, hetwelk ter audientie van heden moest plaats grijpen, deden den edelen pairs van gevoelen weten, dat men niet langer konde denken en dat het verdragstuk, hetwelk bij het arrest van den 9 Mei onbetsiet gebleven was, behoorden op te lossen.

»Het debat aldus geopend zijnde, heeft de Heer Cousin het woord genomen en in een zeer uitgebreide aanspraak, twee middelen en uit een gezet, die volgens hem, beide evenzeer dienstig konden zijn om het proces ten einde te brengen. Wij kunnen niet nauwkeurig opgeven welke deze beide middelen zijn, door den doordachten paars uitgevonden en ontrent welke wij niet dan zeer onvolledige inlichtingen hebben; maar het schijnt, dat de Heer Cousin meer toegeslagen dan verstaan is geworden. De geweten hoogleeraar van de Sorbonne is een oud kostnaker; het duidelijkste uit zijne geheele aanspraak is, dat hij verlangt dat er, het koste wat het wil, uitspraak over de gevangenen gedaan zal worden.

» De Heeren *Roederer* en *Villemain* zijn insgelijks gehoord geworden. De laatste genoemde heeft de argumenten van zijnen vroegeren collega en vriend zeer hoffelijk, maar op eene zeer geestige wijze bestreden; de meerderheid naar welker driften, hij zich niet wil voegen, heeft van tijd tot

FRANKRIJK.

PARIS, den 5 Julij.

Het hof der pairs heeft twee der weder-
spannige beschuldigten, met namen
Girard en Carrier met geteld voor zich

tijd blijken van verregaand ongeduld gegeven en men verzekert ons, dat de onstuimigste zittingen van de kamer der afgevaardigden, nog nimmer eenig voorbeeld hebben opgeleverd gehad, van meerdere verwarring en beroering dan er thans in deze vergadering overheerscht heeft.

Al dit gekijf heeft niets uitgerigt, een ieder is, aan zijn eigen reeds opgemerkt, of nog niet opgemerkt gevoelen blijven hechten. Op het oogenblik dat men in de verwarring der talen ging vervallen, is de Heer Segnier opgestaan en heeft dezelve opgemerkt, dat reeds oude ordonnantiën stellig aan de parlementen en aan alle regterlijke lichamen verboden, de oogenblikken voor de audientien bestemd tot geheime beraadslagingen te gebruiken; dat het hof op heden eene zitting had vastgesteld en dat het den tijd, dien het aan de beschuldigten behoorde te wijden, sedert twee uren in fidele discussien versleet. Op deze aanmerking heeft den Heer Pasquier verklaard dat al die debatten werkelijk tot geene uitkomsten leidden, dat hij ze niet weder zou hernieuwen, en dat hij voortaan van zijne decretonnaire magt gebruik zou maken, zoo als hij zou begrijpen te behooren. Na deze woorden opstaande heeft hij zich naar de audientie begeven, en hebben de pairs zich bevestigd hem derwaarts te volgen.

GROOT-BRITANNIE.

London den 7 Julij.
De Times geeft de hoogste afkeuring kennen over de nieuwe bill tot ordening der Iersche kerkzaken, welke Lord Morpeth voor het Parlement gebracht heeft. Hij noemt dezelve eene kerkvervalsing-bill, zegt dat het O'Connell's maatregel is, en dat het voortgeven van het verdrag der verdraagsaamheid, op niets anders berekend is dan op de onderdrukking, plundering en vernedering der Protestanten. Alles doet den heftigsten tegenstand tegen den maatregel, zoo in het parlement als bij de natie vooruitzien.

Men heeft hier thans de bijzonderheden der jongste minister-verandering te Lissabon. De Times behelst een paar blifven, tot het onderwerp betrekkelijk. Volgens sommigen was de wijziging der jonge Koningin tot een huwelijk met den Hertog de Nemours, volgens andere hare verontwaardiging, dat zij haar gezag Gods den constitutionelen weerstand van het vorig ministerie in zekere benoemingen beperkt zag, de oorzaak van haar besluit. Het meere raadt ook tusschen haar en de Keizerin een vriendschap te weeg gebracht hebben, hoewel het in de opera door het publiek met goedvondt vernomen is. Men zegt dat de oude Markiezin de Escalhe en andere hofdames haar tot hetzelfde hebben aangespoord. Maarschalk Saldanha schijnt het presidentschap van den raad te hebben aangemaakt, op voorwaarde dat de Markies van Palmella in het kabinet zou blijven; ook heeft hij den Hertog van Terceira in het opperbevel der troepen bevestigd. Volgens deze berichten in de Times is de aanvraag om interventie in Spanje den 22den aan de Portugesche regering geschied en heeft deze hierop den 23den Graaf Lavradio, vroeger bekend als Don Francisco d'Almeida, die tot minister aan het Spaansche hof benoemd was, over Londen en Parijs naar Madrid afgezonden. Behalve de zaak der interventie schijnt hij ook die van het huwelijk met den Hertog van Nemours bij de hoven van Engeland en Frankrijk te moeten begelen. Wat Portugal betreft, zoo schijnt deszelfs regering besloten te hebben, de verlangde hulp te verleenen, zullende 8000 man Portugezen, in twee afdeelingen, uit de noordelijke provincien en uit Alentejo, Spanje binnengaan. De Iersche en Schotsche officiers, die Pedro en de Koningin gediend hebben, zijn landelijk gedwongen geworden een regerings-geding te beginnen, ten einde het

bedongen hogere krijgsloon, hetwelk men hun onthoudt, van de regering terug te krijgen. Eene Mitchellische geveilla, welke nog omstreeks Avonds het veld hield, is onlangs geheel vernield geworden, zijnde de bevelhebber, de zelfde vier zonen en het grootste gedeelte zijner volgelingen in het gevecht gesneveld.

Uit Konstantinopel behelst de Times eenen brief van den 21. Mer. De Porte onderhandelde sterk met Lord Ponsonby, betrekkelijk de vaart naar Indien langs den Euphraat. Zij had dien gezant onlangs met schijnbare openhartigheid, eene nota medegedeeld, waarin Mehemed Ali, strijdig met deszelfs belangen aan onzen Consul Campbell, het toestaan van alle verlot tot zulk eene vaart ten sterkste afraadt. Hij verwijst op de gewoonte der Engelschen om verlegende handels-voordeelen weldra tot heerschappij over de landstrecken, waar men hen kantoren laat vestigen, uit te brengen; haalt het voorbeeld hunner gedragingen in Indien aan; voorspelt dat zij weldra het onvermogen der plaatselijke overheden, om hunne handels-reizigers te beschermen, tot een voorwendsel zullen nemen om dit zelf te doen, en laat eindelijk gevoelen, hoe de naijver tusschen Engeland en Rusland ook staatsgemelle onmogendheid naar de plaats zou kunnen lokken, waar men aan de eerste zoo veel recht had ingeruimd. Het schijnt dat Lord Ponsonby van zijnen kant met alle kracht op het onderwerp aandringt en zelfs verklaard heeft, in het niet houden der gegeven beloften eenen grond te zullen zien, om Konstantinopel te verlaten. Daarmee echter maar al te wel wist, waaraan onderdaad het gedrag der Porte toe te schrijven was, dacht men niet dan door middel van geld, had Kapitein Chesney van Mehemed's beambten in Sijrie verkregen, de tot de vaart op den Euphraat bestemde stoomboten aan de kust te mogen landen; zij kunnen er voorloopig blijven, tot dat de nadere havelen des Onderkoning ontvangen zullen zijn.

Over Nieuw-York, van waar de berichten tot den 10 Junij loopen, heeft men verscheidene berichten uit Zuid-Amerika. Te Mexico is de zitting van het algemeene congres den 30 April gesloten; in het verslag, bij die gelegenheid, door den secretaris van staat, van den toestand des lands inwendig en naar buiten, gedaan wordt kennis gegeven, dat er van het Spaansche hof openingen ontvangen waren tot eene hernieuwing van het handelsverkeer tusschen de twee landen, als voorherleidende maatregel tot de erkenning der Mexikaansche onafhankelijkheid door Spanje. Overigens zag men te Mexico nog steeds eene verandering aan zaken te gemout, daar General Santa Anna gedurig meer van de volksgunst begon te genieten; de laatste berichten, welke men van hem had, waren dat hij den 26 April, met 3364 man onder tegen Generaals en eenen artillerie-train van 12 stukken, van Lagoa naar Zacatecas opgetrekt was. — In Peru was weder eene omwenteling voorgevallen.

RUSLAND.

Het Journal de St. Petersburg, van den 24 Junij, kondigt aan, dat, gedurende de afwezigheid van den vice-kanseier, graaf van Nesselrode, die zich thans in Duitschland bevindt, de geheime raad en senator Rodosnikin met de leiding van het ministerie van buitenlandsche zaken belast is geworden.

Bij Ukase van 13 April jl. heeft de Keizer een reglement namens de burgerlijke betrekkingen der Israëlieten vastgesteld. Bij hetzelfde worden de gewesten en plaatsen bepaald, alwaar Israëlieten zich met ter woon mogen vestigen; zulks is hun bij v. niet geoorloofd kunnen dertig wersten van de westelijke grenzen. Wordt een Israëliet bij erfenis eigenaar van vaste goederen, gelegen in eene streek waar hij zich niet mag vestigen, dan moet hij

dezelve binnen een half jaar verkopen. Elk Israëliet moet tot den Levenden burgerlijken stand behooren; bij gebreke van dien wordt hij als landlooper gestraft. Zij, die zich op den landbouw toelagen, worden gedurende 25 jaren van het hoofd-geld bevrijd. Zoo een aantal hunner zich tot eene akkerbouwende gemeente verenigen, dan worden zij voor 50 jaren van den krijgsdienst en voor 10 jaren van de grondbelasting bevrijd. Een Israëliet, die land aankoopt, en bewerkt, dat daarop 50 zinnen geoorloofd vestigen, krijgt de regten van persoonlijk eereburger; bedraagt dat aantal 100, dan wordt hij erfelijk eereburger; kooplieden, hantiers en handwerklieden onder de joden, genieten in de hun aangewezen woonplaatsen gelijke regten en voorregten als de Russische onderdanen van gelijken stand; fabrikanten, welke ter behoeve van fabrieken gebouwen aankopen, worden voor 10 jaren van alle lasten bevrijd, welke anders daarvoor betaald moeten worden. De kinderen der Israëlieten kunnen in de plaatsen waar hunne ouders wonen verblijven, in alle scholen, en daarna ook op alle hoogeschoolen des Rijk, aangenaam worden, en, zoo zij uitstekende vorderingen gemaakt of akademische graden verworven hebben, in dienst van den Staat treden: dit laatste echter niet zonder opzettelijke vergunning des Keizers. Aan degenen, die tot de Staatsdienst zijn toegelaten, wordt vergund om zich in alle deelen des rijk op te houden.

ADVERTISSEMENTEN.

(36514) De Exploiteur bij het Geregts-hof te Suriname, zal op Vrijdag den 11 September 1835, des voormiddags ten negen uren, ter Kasteleijde van gemeld Geregts-hof, publiek bij Executie verkopen:
De Slavin, genaamd Jasiná, aankomende van Paramaribo, den 5 September 1835.

Re GOLLNSTEEN, Exploiteur.

(36545) De KURATOR en WEEWEESTER der Curatie Kees Kuratele en Oudheverde der Breda-Kanter der Kolonie, tek op Vrijdag den 11 September 1835, des voormiddags ten negen uren, ter Kasteleijde van gemeld Geregts-hof, publiek bij Executie verkopen:
De Slavin, genaamd Jasiná, aankomende van Paramaribo, den 5 September 1835.

MR. BELAIRE GORDON, PROKURIST en diverse HANDELSREKERS, Paramaribo, den 4 September 1835.

Re GOLLNSTEEN, Exploiteur.

(36527) VENDU.

DE DEN MORGEN om 9 uren, ten huize naast den Heer F. G. BERTELSMAN.

SCHEEPS-TIDINGEN.

BINNENKOMEND.

Den 5den dezer, het Schip Jeannette, Kap. To Boudman, van Amsterdam, hebbende 41 zinnen.

UITGEKLAARD.

Den 5sten Augustus, het Schip Alexander, Kap. A. S. Cassie, naar Rotterdam; lading: 400 vaten Suiker, 173 balen schoone Katoen, 41 balen Kaka en 45 prachters Kaka.

Den 5den dezer, het Schip Noord-Holland, Kap. H. K. Ruiters, lading: 400 vaten Suiker.

Den 5den, het Schip de Jonge Lodewijk Antonie, Kap. R. Tjebbes, lading: 350 vaten Suiker, 7 balen heeler Kaka, 7 balen schoone en 9 ditte Katoen, 20 prachters Rijn, een partijie waschheit en 13 pie. — Hout. — Berch naar Amsterdam.

Den 5den, het Schip Piet Hein, Kap. W. M. Turnbull, naar Rotterdam; lading: 400 vaten Suiker.

Gedrukt te Paramaribo, bij de Edele J. BRINK.